

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **L. L.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Brno I**, se sídlem Příkop 25, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního úřadu Brno I ze dne 15. 11. 2011, č. j. 375387/11/288511701729,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního úřadu Brno I ze dne 15. 11. 2011, č. j. 375387/11/288511701729; tímto rozhodnutím – dodatečným platebním výměrem byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 5 752 220,-Kč.

Žalobce v žalobě namítá, že je napadené rozhodnutí nezákonné a že mu „příčiněním žalovaného“ bylo odepřeno podat proti němu řádný opravný prostředek, neboť žalovaný žalobce řádně neobeslal na jeho doručovací adresu. Žalobce uvedl, že si rozhodnutí převzal osobně u žalovaného 10. 9. 2012, předtím mu bylo doručováno veřejnou vyhláškou.

Na výzvu soudu adresovanou žalovanému odpověděl Finanční úřad ve Znojmě, který sdělil, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 28. 11. 2011 (uplynutím lhůty podle § 47 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád). Právní moci nabylo rozhodnutí 29. 12. 2011 a žalobce proti němu nepodal odvolání.

Předtím, než mohl soud přistoupit k věcnému posouzení žaloby, musel se zabývat její přípustností. V případě, že by shledal, že žaloba je nepřípustná, nemohl by ji posoudit věcně, ale musel by ji podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), odmítnout.

Jeden z důvodů nepřipustnosti žaloby je zakotven v § 68 písm. a) s. ř. s., podle něhož je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Ostatně i § 5 s. ř. s. uvádí, že nestanoví-li s. ř. s. jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Právě nepřipustnost žaloby z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků soud shledal.

V daném případě se totiž žalobce domáhá zrušení rozhodnutí vydaného v prvním stupni správního řízení. Z vyjádření žalobce i finančního úřadu vyplynulo, že žalobce proti tomuto rozhodnutí řádný opravný prostředek nepodal. Není přitom sporu, že proti napadenému rozhodnutí žalovaného lze podat odvolání do 30 dnů ode dne jeho doručení (o této možnosti ostatně obsahuje napadené rozhodnutí i poučení).

Žalobce odvolání nepodal a nevyčerpal tak opravné prostředky, které připouští zvláštní zákon (daňový řád), a jeho žaloba je tak ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná.

Pokud žalobce namítá, že mu podání odvolání žalovaný znemožnil tím, že mu rozhodnutí nedoručil na jeho doručovací adresu, nemůže s ním soud souhlasit. I kdyby žalovaný skutečně doručoval žalobci napadené rozhodnutí na nesprávnou adresu, tato skutečnost nijak nebránila žalobci podat proti napadenému rozhodnutí odvolání, jakmile se o existenci tohoto rozhodnutí dozvěděl. Právě v podaném odvolání pak mohl namítat, že žalovaný pochybil při doručování a odvolání je tak podáno včas. Tuto otázku by posoudil odvolací orgán v rozhodnutí o odvolání. Pokud by s tímto posouzením žalobce nesouhlasil, mohl by proti rozhodnutí o odvolání podat žalobu, kterou by se zdejší soud mohl zabývat věcně (samozřejmě v případě splnění ostatních podmínek řízení).

Soud tedy uzavírá, že v daném případě žalobce brojí proti prvostupňovému rozhodnutí, aniž by vyčerpal opravné prostředky, které připouští zvláštní zákon, a proto se soud nemohl zabývat jeho žalobou věcně, ale musel ji odmítnout jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. a) s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10.1.2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová